

Zpravodaj ROSA

Uvnitř tohoto vydání:

ROSA byla při tom: 2
*One Billion Rising
Prague*

Pohled terapeutky: Je 3
*násilná osoba v rodině
obětí?*

Azylový dům ROSA: 4
*priorita je vždy bezpečí
obětí*

Cizinky se potýkají 5
*s násilím stejně jako
Česky*

Násilí na seniorech - 7
pokračujeme v prevenci

Pomoc a podporu hledá stále více žen, které zažívají doma násilí

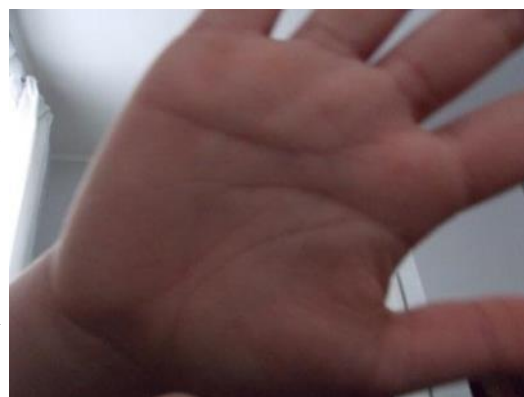
ROSA poskytuje ženám obětem domácího násilí tři sociální služby: azylové ubytování s utajenou adresou, odborné poradenství a telefonickou krizovou pomoc.

Podpora kraje logicky nejvíce směřuje do azylového ubytování, které je specifické z hlediska práce s cílovou skupinou, která je ohrožená, po prožitých traumatech a nejdůležitější je pro ni v první fázi zajištění bezpečí. Azylový dům ROSA pomohl v loňském

roce 18 ženám a 24 dětem. Byl po celý rok zcela zaplněn - stále déle trvá, než se ženy dokáží postavit na vlastní nohy, sehnat si bydlení, případně zaměstnání.

Pro podchyčení ohrožených žen, je ale podstatné fungování poradenského centra. Tady při opakovaných konzultacích ženy získáva-

jí náhled na svou situaci, uvědomí si cyklus násilí, ve kterém se pohybují i se svými dětmi. Jejich další přestupní stanicí může být a bývá právě pobyt v utaje-

ROSU můžete opět podpořit: nová sbírka, nový účet a původní DMS

ROSA má od 1.4. povolenou novou veřejnou sbírku a má nový sbírkový účet 2848609349/0800.. Předchozí sbírka byla ukončena k 30.12.2012. Celkový výtěžek sbírky dosáhl 223 540,72 Kč. Velmi děkujeme všem, kdo nás podpořili. Peníze šly hlavně na vybavování pokojů, společných prostor v azylovém domě s kapacitou 35 lůžek (14 pokojů) a zázemí pro klientky a provoz chodu utajeného domu a 2 bytů .

Podpořte pomoc obětem násilí

ROSA poskytuje pomoc ženám obětem domácího násilí. Podpořit je můžete i vy. A to formou DMS či zasláním peněz na sbírkový účet. Podpořte tak služby: ROSA - azylový dům pro ženy oběti násilí, odborné poradenství v Informačním a poradenském centru ROSA a telefonickou krizovou pomoc na SOS lince ROSA pro všechny oběti násilí i jejich příbuzné. Informace o projektu podpory najdete na www.darujspravne.cz a www.darcovskasms.cz.

Pomoc obětem domácího násilí můžete podpořit i Vy.

Odesláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS ROSA na telefonní číslo **87 777**.

Cena SMS je 30 Kč, ROSA obdrží z této částky 27 Kč.

Občanské sdružení ROSA můžete podpořit i přímo platbou na sbírkový účet: **2848609349/0800**.

Více informací o nás najdete na www.rosa-os.cz a www.stopnasilii.cz.

Za Vaši podporu děkujeme.

ném azylovém domě.

V roce 2012 se k opakovaným konzultacím dostavilo celkem 802 žen (nárůst o 12 %), kterým bylo poskytnuto celkem 6 706 intervencí /úkonů (poradenství, psaní zpráv, příprava, bezpečnostní plány, identifikace rizik, intervence v zájmu klientky).

Fungování poradny je klíčové pro chod celé organizace. Je zajištěna operativnost a komplexnost služeb, k poradenství přichází oběti, které až dále a později využívají utajené azylové ubytování, poradna funguje v rámci prevence násilí, kdy pomáhá odkrývat násilí tak, aby dále neeskalovalo.

Bohužel, poradenství je finančně dlouhodobě podhodnoceno a může pracovat jen díky obrovskému nasazení pracovníků a díky azylovému domu.

Stejně tak je finančně státní dotací sociálních služeb pro rok 2013 podhodnocena celostátní služba telefonické krizové poradenství,

přesto že počet intervencí každoročně zvyšuje o dvacet procent. Na SOS lince ROSA ,tel. 602 246 102 a tel. 241 432 466 a na mailu : poradna@rosa-os.cz bylo v roce loňském roce poskytnuto celkem 3 630 intervencí, což znamená nárůst oproti roku předchozímu o 20 %.

mh

ROSA byla při tom: One Billion Rising Prague

Dne 14. února 2013 proběhlo v Praze na schodech Národního muzea symbolické povstání – veřejné odmítnutí násilí na ženách a dívkách. ROSA se také přidala k celosvětovému hnutí „One Billion Rising“. Povstali jsme proto v poradenském centru ROSA i na schodech Národního muzea.

Každá třetí žena na naší planetě zažije během svého života znásilnění či zmlácení. Hnutí „One Billion Rising“ považuje tento stav za nepřijatelný a upozorňuje na závažnost a rozsah násilí na ženách. Na svátek sv. Valentýna proto **ve 168 zemích světa** povstaly miliony lidí, tančily a vyjádřily tak svůj nesouhlas.

„One Billion Rising“ podporují kromě známých organizací i celebrity (Robert Redford, Jane Fonda, Yoko Ono) a významné osobnosti včetně Dalajlamy.

V České republice akci organizovala Česká ženská lobby ve spolupráci s Gail Whitmore (Ozvi se! / HollaBack! Czech and V-Day Prague International Voice).

Pohled terapeutky: Je násilná osoba v rodině obětí ?

V 90. letech jsme se setkávali v odborných kruzích i v tisku s tvrzením, že leckdy „žena vyprovokuje muže k násilí a ten muž se neudrží a zaútočí!“ A další dodávali „Je to lidské, v každém z nás jsou někdy situace, které nezvládneme...“

Jak bylo domácí násilí vnímáno počátkem 90. let, kdy přestávalo být tabu a dnes, reflektuje socioterapeutka a ředitelka ROSY Marie Vavroňová, která organizaci na pomoc obětem domácího násilí zakládala v roce 1993 a v jejím čele je dodnes. Má tedy zkušenosti s celým procesem od doby, kdy se začalo o násilí hovořit, přes prosazování zákonů až po současnost, kdy se občas objevují názory z 90. let.

Jak bylo násilí vnímáno počátkem devadesátých let, když jsme mohli chodit jen do manželské poradny a specializované služby pro ženy neexistovaly?

Psychologové měli obavy, aby při konzultacích nějak nevíktimizovali muže tím, že ho budou vnímat jako násilníka, nikoliv jako osobu, která nějak vybočila a potřebuje naši pomoc. A navíc nebyli u toho, takže bůh ví jak to bylo...

A jaké je spojení se současností?

Nedávno jsem se setkala s kontraverzním názorem na mezinárodní konferenci v Praze, kdy vystoupil psycholog, který se snažil osvětlit, že „někdy ta oběť vyprovokuje k násilí a vlast-

ně ten muž se stal obětí, vždyť má rád svoji ženu...“ Tedy jeden ze základních mýtů o násilí.

Zajímavé je, že obvykle muži, kteří se dopouští v rodině násilí, když je třeba v práci něco vytočí, jsou kritizováni, nezaútočí pěstí vůči svému šéfovi. Vzpomněla jsem si, jak jsem v devadesátých letech jako sociální pracovnice hovořila s inženýrem, který mi řekl: „Víte, já jsem měl vždy trochu potíže od mládeže.“ Manželka měla sešité obočí a chtěla rozvod, muž nabídl rodinnou poradnu. „Když mi někdo ve škole naštvál, dostal pěstí. Zprvu mě kluci bili, ale pak jsem dal asi v deseti letech první ránu a to máte takový zážitek, spolužákovi tekla krev, brečel a já pak měl pokoj. Začali se mě bát, nedovolovali si. Víte, když potřebujete rázně zakročit, je to to nejlepší řešení...“

Tak jsem se ho ptala - jak jste to měl doma? „No v poslední době mě štvou v práci i doma. Dcery se pořád hádají, žena si stále stěžuje, co má práce. Manželka mi vytkla, že mě čekala a já místo toho šel na pivo s kolegy. Víte to přijdete domu a už to nějak neladí. Obvykle je doma seřvu za bordel, nebo vytnu políček ženě, ta se rozbrečí a je doma klid a pak jdu do hospody... V hospodě mě kluci i vyslechnou, tam řešíme všechno. Já mám svoji rodinu rád, ale chci mít doma pořádek, servis a klid.“

Ptala jsem se dál - a jak řešíte napětí v práci, když

se vám něco nelíbí seřvete šéfa, nebo mu dáte pěstí? „Ne to ne. Nechci přijít o práci, ale obvykle – no přiznávám, že doma to schytá žena. Já si neumím s napětím poradit, mám to na prsou, bouchnu do stolu, do stěny a i do manželky, ale já jí mám rád...“

Jak tento případ pokračoval?

Tento muž byl ochoten dále spolupracovat s psycholožkou, psychiatrickou. Sám pracoval na tom, aby dokázal zvládnout svůj vztek a agresi, až se mu to po určité době podařilo.

Věnuji se 20 let ženám obětem domácího násilí jako socioterapeutka. Nikdy jsem na toho muže nezapomněla. Hovořila jsem asi se

stovkou mužů, když jsem tuto problematiku studovala. Vesměs nikdy nebyli tak upřímní jako muž v předešlých řádcích. Nehovořili o násilí, ale vždy přenášeli odpovědnost na ženu. Říkali: „My jsme se nějak pohádali (= žena měla těžší otřes mozku).“

Nedávno v televizi byl muž odsouzen k odnětí svobody na několik let za desetileté týrání, kdy došlo k vážnějšímu fyzickému zranění manželky, a on s naprostým klidem řekl, že ke zranění „došlo vzájemnou neopatrností“.

A mohou být sociální pracovnice, psycholog, při pomoci oběti násilí nestranní ?

Musí. Při práci v Rose nám

byli učitelé zahraniční odborníci a odbornice. Ale ráda bych vyzdvihla psycholožku, rodinnou terapeutku ze Slovenska PhDr. Evu Sopkovou (1951) z ProFamilia, Humenné.

Někteří psychologové zachovávají neutralitu, jsou přesvědčeni, že úkolem terapeuta není hodnotit, obviňovat pachatele násilí, ale hledat společně cestu, jak z toho ven, nejlépe rodinnou terapií. Podle této

filosofie je ale dané, že za násilí v rodině mohou oba manželé (oběť i násilník). Tímto způsobem je pak akceptován příběh násilného muže, který si „pravdu“ uzpůsobuje dle svého, snižuje násilí, zranění.

Pokud jeden z partnerů disponuje absolutní mocí v rodině, hovoříme ale vždy o násilí, nikoli o konfliktu v rodině.

Zásada neutrálního přístupu selhává, je viktimizová-

na oběť násilí (většinou jde o opakované a dlouhodobé násilí v rodině). A tak se velice často setkáváme při pomoci obětem násilí, že nejenže násilní muži nepřevzou za své chování odpovědnost, ale snaží se všechny, kdo stojí na straně oběti, zostouzet různými udáními, stížnostmi na úřadech a ministerstvech. Tito muži zpochybňují věrohodnost žen-obětí, dětí, a všech, když chtějí oběti násilí pomoci.

Mohu jen připomenout slova PhDr. Sopkové, že profesionálové by měli rozumět problematice násilí v rodině, studovat je, protože násilí v intimních vztazích se týká nás všech i profesionálů, kteří svým neutrálním přístupem ve skutečnosti násilí dále podporují.

Může se tedy násilný partner změnit?

Ano, ale musí převzít zodpovědnost za své chování a usilovat upřímně o změnu svých reakcí.

Azylový dům ROSA: priorita je vždy bezpečí oběti

Službu utajené azylové ubytování ROSA využilo v roce 2012 celkem 18 žen a 24 dětí. Celkem ale od roku 1998 do konce roku 2012 azylové ubytování pomohlo zachránit život a zdraví celkem 248 ženám a 294 dětem.

Azylový dům a byty byly po celý rok zaplněny. Počet klientek za rok se zdánlivě nepatrně snížil, ale většině žen se prodlužuje doba pobytu v azylovém domě k jednomu roku

Úspěšnost v řešení své sociální situace byla 100% - ženy se nevrátily k násilné-

mu partnerovi.

Většina klientek si sehnala podnájem, dvě ženy přešly do azylového domu Šromova, dvě ženy využily nabídky sociálního bytu od jedné z pomáhajících organizací.

Vedle odborného sociálněterapeutického a sociálněprávního poradenství se věnovala velká pozornost vyhodnocování možných rizik a individuálních bezpečnostních plánů, aby se eliminovalo možné opakované násilí, protože násilníci partneri vedle manipulace, žárlivosti, mstivosti, pronásledování, vyvíjí velké úsilí nelézt svoji oběť.

Pokud to umožňuje věk dětí, i s nimi se dělají individuální plány.

Situaci ztěžují leckdy soudy, které neumí vyhodnotit závažnost situace a rozhodují o pravidelném styku násilnického otce, před kterým se schovávají. V tomto případě by na prvním místě mělo být zajištěno bezpečí a stabilizace dětí. Ten, kdo se dopouští násilí, musí převzít zodpovědnost za své chování. Styk by měl být povolen buď asistovaný nebo až v době, kdy násilnický otec podstoupí terapii.

Vedoucí azylového domu v roce 2012 se sešla s ženami na skupině čtyřicetkrát. Vedle provozních záležitostí byla věnována pozornost edukaci – proč odejít z násilného vztahu, děti svědci násilí a dopad na jejich psychiku, bezpečnost dětí, prevence úrazů, jak hledat úspěšně zaměstnání, umění držení hranic. V azylovém domě probíhají i specializované kluby pro matky s dětmi (výroby dekorací, ruční práce, malby na sklo atd).

V centru ROSA proběhly pro klientky dvě setkání s vizážistkami pro ženy. Společně s firmou Hewlett Pacard proběhl workshop pro 6 žen z Azylového domu (příprava na získání zaměstnání). Seminář měl praktické výsledky.

Každá žena se podílí na svém individuálním plánu, čeho chce vedle zajištění bezpečí dosáhnout, co posílit, naučit

se, rozvíjet.

V říjnu 2012 přijala ROSA na poloviční úvazek pedagogickou pracovníci pro azylový dům. Díky tomu je školním dětem umožněna vedle skupinových aktivit, individuální práce s dětmi a zajištěna i pomoc s přípravou do školy.

Foto vlevo: nové vestavěné skříně máme díky podpoře Výboru dobré vůle - Nadaci Olgy Havlové.

Cizinky se potýkají s násilím stejně jako Češky

Domov ale i pracoviště by měly být místem bezpečí, jistoty a spokojenosti. Ne vždy ale tomu tak je. Jsou případy, kdy právě domov, ale i pracoviště se stává místem obav, strachu a násilí. S násilím má zkušenost každá třetí žena.

Pro pochopení, co je vlastně možné považovat za domácí násilí, je rozhodující odlišit násilí od partnerských hádek. Hádky má určitá pravidla, většinou dochází po bouřlivé debatě k nějaké shodě. „*Aktéři mají rovnocenné postavení a vyměňují si třeba i blasité názory*“, říká Marie Vavroňová, ředitelka o.s. ROSA.

„*Jeden partner se nebojí druhého, nepřizpůsobuje svoje jednání ze strachu z reakce partnera*“, dodává.

U domácího násilí ale na jedné straně stojí násilná osoba, na druhé oběť. Jedna osoba jedná z pozice moci a v druhé vzbuzuje

strach.

Je volbou násilné osoby, jednat z pozice moci, kdy má druhého pod kontrolou a obvykle vedle psychického násilí (ponižování, vysmívání, dehonestace osoby, shazování, vyhrožování, zastrahování) se časem objevuje fyzické násilí (facky, rány pěstí, kopy, škracení, smýkání atd.).

Domácí násilí nejsou jen rány. Ve více jak 60 % bývá přítomno ekonomické násilí (oběť musí dokládat paragony za co utratila, nesmí mít vlastní peníze, některým ženám jsou přidělovány deseti až stokrát).

Dochází-li k sexuálnímu násilí v rodině, je to nejtěžší forma násilí, která zlomí oběť. V těchto rodinách se nedá hovořit o lásce, přátelství.

Jde o moc, kontrolu nad tělem, životem oběti. Navíc násilí v rodině netrvá stále, nepřetržitě, ale má určitá specifika.

Fáze násilí střídají fáze klidu, omluv, kdy oběť opakovaně doufá, že násilí přestane. Nechce ukončit vztah, chce, aby skončilo jen násilí.

Kdy se dá hovořit o domácím násilí ?

- Pokud vám partner fyzicky ubližuje (bije vás, fackuje, kope, škrťá, tlučé různými předměty,
 - Psychicky vás ponižuje – sprostě vám nadává, zesměšňuje, zastrahuje, vyhrožuje, drží vás v izolaci, vydírá vás, že pokud neuděláte to, co chce, spáchá sebevraždu, vyhrožuje, že vás dostane do psychiatrické léčebny,
 - Vyhrožuje, že vás připraví o děti,
 - postará se o to, abyste byla vyhoštěna z republiky.
 - Snaží se vás izolovat - nesmíte se stýkat s rodinou, přáteli, volat a psát jim, nesmíte mít přátele, váš život se musí točit pouze kolem násilného partnera
 - Nutí vás do sexuálních praktik, které jsou vám odporné, nesouhlasíte s nimi, vyžaduje sex proti vaší vůli,
 - Zakazuje vám účastnit se náboženského života podle vašeho přesvědčení,
- Prodává bez vašeho souhlasu váš majetek, nebo ho půjčuje, užívá bez vašeho souhlasu či jej ničí.

O násilí se dá hovořit ale i tehdy, když

- Musíte odevzdávat povinně všechny peníze, které vyděláte,
 - Nesmíte o vašich ani společných penězích rozhodovat,
 - Partner rozhoduje o tom, zda smíte či nikoli chodit do zaměstnání a sám vám vybere, co budete dělat,
 - Musíte poprosit o sebemenší výdaj, včetně hygienických potřeb,
- Musíte si půjčovat peníze, podepisovat úvěry, o kterých nesmíte rozhodovat a ze kterých nevidíte ani korunu,
- Musíte násilného partnera živit, šatit, platit jeho dluhy, financovat jeho koníčky
- Obtěžuje vaše přátele, odrazuje je od kontaktů s vámi,
- Nebezpečné násilí je, když:**
- Partner vám kontroluje poštu, sleduje a kontroluje, komu voláte, komu píšete SMS
 - Sleduje vás do práce, po odchodu z práce
 - Stále vám volá, píše, kontroluje váš pohyb na pracovišti
 - Snaží se mít pod kontrolou každý váš krok .

Ale ať udělá cokoli, násilí přijde znovu.

Cizinky – potíže mohou být větší

V České republice žije a pracuje 438 tisíc cizinců a cizinek, což představuje pět procent z celkového počtu obyvatel.

Násilí mezi partnery se vyskytuje samozřejmě i mezi nimi.

Ženy z Ukrajiny, Polska, zemí bývalé Jugoslávie, Slovenska, Vietnamu a dalších zemí pokud mají tu smůlu, že narazí na násilného partnera, však mohou tento problém nechtěně prožívat složitěji.

Může za to někdy nedostatek informací, někdy takti-

ka násilného partnera, někdy přežívající mýty, vliv původní kultury, rodiny, strach z vyhoštění.

Co oběti brání říci pravdu

Co se doma děje, se má doma řešit. Je ostuda, když o vašich problémech se baví v práci, v domě kde bydlíte. Takové jsou někdy pohledy obětí.

„Dlouho jsem váhala, svěřit se i kamarádce s tím, že mne partner bije,“ říká osmadvacetiletá Oxana. Táta také mlátil mámu a nic se nedělo, nedával jí peníze, spíše jí vše, co vydělala, sebral. Takových manželství u nás doma bylo hodně. Tak mi takové jednání i v mém případě připadlo normální, že to patří k životu, že je to normální.

Pouze jsem tiše záviděla svým kolegyním, ke kterým se jejich partneři chovali hezky, dokonce, když byly nemocné děti, je hlídali, pomáhali jim doma. Zkoušela jsem odejít asi pětkrát, protože partner mne skutečně denně bil, celou rodinu včetně jeho jsme živila. Ale vždy jsme si to rozmyslela. Co bych dělala sama, vlastně v cizí zemi, kde jsem nikoho moc neznala? S dětmi na kerku. Jediní příbuzní byli rodiče mého partnera, ti mi říkali, je to blázen, ale musíš to vydržet, stejně ti nikdo nepomůže,“ říká čtyřicetiletá Su long. „Navíc jsme spolu prožili hezké chvíle, nebyl vždy takový, mám ho stále ráda. Přece ho nemohu udat na policii, aby ho zavřeli, to by mi rodina nikdy neodpustila.....“

„Momentem kdy v ženě převáží

odvaha odejít od partnera, ke kterému jí poutá určité citové pouto, oznámit jeho nepřijatelné jednání na policii, na sociálním odboru, nastane většinou tehdy, když už násilí dostoupí takového stupně, kdy se nedá snášet, ohrožuje zdraví a život ženy, či když násilný partner napadne děti,“ říká Marie Vavroňová.

Máme případy, že žena, říkáme jí Lena, se k násilnému partnerovi vrací i pětkrát, i když skutečně s ním zažila hodně zlého. I když nakonec jeho jednání nahlásila, partner byl postužen, stále se k němu vracela, Uvěřila jeho slibům, že se změní, že ji už nebude mlátit. Jeho odhodlání vydrželo měsíc, dokonce ji v tu dobu kupoval dárky. Pak se vše vrátilo do starých kolejí. Znovu útěk před násilím, znovu sliby, znovu návrat, opět násilí.

Násilný partner se může změnit pouze tehdy, když on sám dobrovolně a na základě pohledu sám na sebe dospěje k přesvědčení, že jedná a chová se špatně

Proč cizinky nechtějí oznámit násilí?

Cizinky, které žijí a pracují v České republice a chtějí opustit násilný vztah, přerušit násilí, oznámit nepřijatelné chování svého násilného partnera na policii naráží na řadu logických překážek a omezení. Mezi ně patří zejména:

- Vliv původní rodiny – i tatínek bil maminku.
- Vliv tradice, že muž smí beztrestně ženu bít, má na to rodové právo.
- Vliv tradice- žena má snášet dobré i zlé.
- Názor že rodina má držet za všech okolností pohromadě, lépe si žije i ve špatné a nefunkční rodině, než sama v zemi, která není její rodná.
- Neznalost zákonů hostitelské země.
- Tradice, že pracovat má žena, nikoli muž.
- Vliv náboženského přesvědčení.
- Vliv rodiny, etnické skupiny – řídíme se tradicemi a zvyklostmi, které jsou běžné v naší původní rodné zemi.
- Jazyková bariéra.

a sám vyhledá odbornou pomoc. Je to dlouhá a žel i nepříliš častá cesta, dodává Vavroňová.

Použití násilí ve vztahu totiž je dobrovolné rozhodnutí a taktika násilníka, kterou zcela vědomě a programově užívá, aby dosáhl svého cíle, podmanil si oběť, která ztratí svoji vůli a bude násilného partnera poslouchat, chovat se tak, jak si přeje pouze on, sná-

šet vše, cosi dovolí.

Zákony platné v České republice, tedy nejen trestní ale i ty, co se týkají sociálního zabezpečení, platí jak pro občany České republiky, tak pro cizince a cizinky, žijící či pracující na území republiky. Cizinka má stejný nárok na ochranu před násilím, může požádat o poskytnutí ubytování po odchodu od rodiny například v utajeném azylovém domě. I cizinka najde pomoc a podporu v neziskových organizacích, nezůstane opuštěná.

Nebojte se Policie ČR

Hlavní vnitřní bariérou proto, že ženy snášejí násilí spíše, než aby nezákonné jednání oznámily, je přetrvávající citový vztah k násilnému partnerovi, obavy aby nebyla okolím odsouzena za to, že „udala!“ otce svých dětí, že zapříčinila, že rodina jak její tak násilného partnera, přijde o „živitele“, kterého mohou pro používání násilí vyhostit z České republiky.

Velkou roli hraje i strach cizinky, že zůstane v cizí zemi s neznalostí jazyka sama, bez pomoci, ve společenské a sociální izolaci. Svoji roli hraje i

zbytečná obava z policie. Oběť tím, že by požádala o pomoc policii, se obává, že by se její pozornost mohla zaměřit na celou rodinu, včetně těch, kteří třeba nemají v pořádku všechny dokumenty, mají propadlá pracovní povolení.

Partner říká – to si odneseš

Jedním z nejčastějších příčin, proč oběť o zažitém násilí mlčí, je i osvědčená zastrašovací taktika násilníků.

„Manžel, který pocházel jako já z Mongolska, mi, když jsem odešla do azylového domu, začal vyhrožovat, že zařídí, aby mi, pokud se k němu nevrátím a nestáhnou trestní oznámení na policii, že mi z České republiky vyhostí, že má všude známé. Že mne nechá prohlásit za šílenou, nesvěprávnou, už nikdy neuvidím děti. Toho jsme se začala bát nejvíce, říká pětatřicetiletá Ozul.

Kdy nelze váhat

Jsou okamžiky, kde nelze s pomocí či podporou váhat.

- To jsou případy, kdy partner přímo před očima druhých ženu napadne.
- Nebo když její zranění jsou taková, že ohrožují její zdraví a život.
- Když partner ženě přímo a veřejně vyhrožuje.
- Když začne napadat a týrat i děti. Neoznámení násilí na dětech je v ČR trestným činem.

„Žena, která se rozhodne,“ říká socioterapeutka a místopředsedkyně os. ROSA Zdena Prokopová, odejít od násilného partnera, musí počítat s tím, že jí bude vyhrožováno vyhoštěním, ztrátou dětí, odvozem na psychiatrickou kliniku a dalšími nehorázkami. Tuto taktiku uplatňuje jak partner cizinec, tak partner-tuzemec, který se snaží udržet oběť ve sféře svého vlivu.

Okolí nesmí být slepé

Velkou pomoc může obětem domácího násilí poskytnout i jejich okolí. Tedy ale jen pokud bude všímavé. A vůbec se nejedná o nějaké slídění, zásahy do rodiny. Nikdo se s tím, že to doma není v pořádku, rád nechlubí. Spíše se snaží takové poměry utajit. Snaží se toho, kdo jí ubližuje dokonce ochránit, stále věří, že se změní, bude jiný.

Vždyť jí ubližuje jí nejbližší člověk, ten, kterého si sama

vybrala za partnera z lásky. Mají spolu děti.

Většinou, když se v partnerském vztahu objeví násilí, začíná žena hledat vinu především u sebe. Vyprala jsem dobře, ne-vzbudila jsme ho, je přece unavený? Chutnalo mu to, co jsem mu uvařila, vždyť je to otec mých dětí! Žena, která zažívá násilí, se často stydí svěřit původní rodině. Někdy až články v tisku, které vypovídají podobný příběh, který sama zažívá, jim dodávají odvalu.

Přístupovat k ženě, která má problémy v rodině chce cit, trpělivost a hlavně diskretnost. Naslouchat, podpořit, neobviňovat. Někdy stačí nenápadně poskytnout informace, kde může najít se svým trápením odbornou pomoc. Vždy však platí – s domácím násilím, s násilným partnerem poradí a pomohou specializované organizace.

Vzpomínám na Irinu, která vyhledala pomoc v Informačním a poradenském centru Rosa a

následně utajeného azylového domu se dvěma chlapci školního věku. Paní Irina zazářila bití, škrcení, ponižování, útoky se stupňovaly. Muž ji zastrašoval, že ji nechá vyhostit, přijde o děti. Muž vyhrožoval, že ona jako cizinka děti nedostane. Po napadení 8 letého Andreje vyhledala pomoc, říká Marie Vavroňová.

Dnes je to vyrovnaná žena, která je již rozvedená, děti jsou svěřeny do její péče, má slušné zaměstnání, našla si podnájem. Jednou ročně navštěvuje na Ukrajině své rodiče. Starší syn se dokáže s otcem vidat, mladší ne.

Ne všechny příběhy ale končí dobře. Každoročně je vážně zraněno i zavražděno v ČR několik desítek žen.

PhDr. Jiří Vavroň

Násilí na seniorech - pokračujeme v prevenci

V loňské roce jsme se v prevenci násilí kromě studentů a škol zaměřili i na skupinu senierek a seniorů, které jsme navštěvovali v klubech důchodců, domovech pro seniory. Základním cílem je komplexní preventivní ochrana seniorů a senierek před různými formami násilí, kterému

mohou být vystaveni doma od příbuzných či v zařízeních, ve kterých žijí. Formou je informování a odborná příprava jak seniorů, tak pracovníků, kteří jsou se seniory v denním kontaktu. Projekt je podpořen grantem Ministerstva vnitra ČR. Pokud máte zájem o besedu u Vás ve vašem zařízení v Praze, napište na: info@rosa-os.cz.

ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy

ROSA - centrum pro týrané a osamělé ženy

Podolská 242/25

147 00 Praha 4

Tel./fax.: +420 241 432 466

SOS tel.: + 420 602 246 102

(Po-Pá: 9-18 hod.)

hlavní e-mail o.s. ROSA:

info@rosa-os.cz

internetové poradenství:

poradna@rosa-os.cz

Vedoucí azylového domu RO-

SA: azyl@rosa-os.cz

IČO 68405359

Bank.spojení:

0008399319/0800

Sbírkový účet:

2848609349/0800

Podpořte pomoc obětem násilí

ROSA poskytuje pomoc ženám obětem domácího násilí. Podpořit je můžete i vy. A to formou DMS či zasláním peněz na sbírkový účet. Podpořte tak služby: ROSA - azylový dům pro ženy oběti násilí, odborné poradenství v Informačním a poradenském centru ROSA a telefonickou krizovou pomoc na SOS lince ROSA pro všechny oběti násilí i jejich příbuzné. Informace o projektu podpory najdete na www.darujeprovnc.cz a www.darcovskasms.cz.

Pomoc obětem domácího násilí můžete podpořit i Vy.

Odesláním dárcovské SMS ve tvaru:

DMS ROSA na telefonní číslo **87 777**.

Cena SMS je 30 Kč, ROSA obdrží z této částky 27 Kč.

Občanské sdružení ROSA můžete podpořit i přímo platbou na sbírkový účet: **2848609349/0800**.

Více informací o nás najdete na www.rosa-os.cz a www.stopnasili.cz.

Za Vaši podporu děkujeme.

ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy, poskytuje ženám – obětem domácího násilí a jejich dětem tři akreditované sociální služby:

Informační a poradenské centrum ROSA pro ženy - oběti domácího násilí:

Posláním služby odborné sociální poradenství v Informačním a poradenském centru ROSA je poskytovat bezplatné odborné sociální poradenství v oblasti domácího násilí (tj. sociálně právní

poradenství, sociálně terapeutické poradenství, případně psychologickou pomoc) ženám obětem domácího násilí v nepříznivé sociální situaci, aby se lépe orientovaly ve svých právech, našly odvahu a schopnost řešit svoji situaci, pochopit cyklus násilí a posílit jejich ochranu před dalším násilím v rodině. Ke konzultacím v centru je vždy nutné se předem

objednat na telefonu 241 432 466.

Azylový dům ROSA s utajenou adresou:

Na činnost Informačního a poradenského centra ROSA navazuje azylový dům a byty s utajenou adresou. Zde se ženám dostane nejen bezpečí a ubytování, ale ženy zde mají zajištěnou i specializovanou komplexní psychosociální po-

moc, dětem se věnují psychologka a herní terapeutka, sociální pracovnice.

Telefonická krizová pomoc:

SOS linka: 602 246 102, pevná linka 241432466, internetová poradna: poradna@rosa-os.cz Smyslem linky je zajištění okamžité pomoci obětem domácího násilí formou krizové intervence, specializované konzultace, sestavení bezpečnostního plánu.

Podporují nás

PODPORUJE
FINANČNÍ
GRAMOTNOST

EXPERTNÍ GARANČNÍ A
POJIŠŤOVACÍ SPOLEČNOST, a.s.

Zpravodaj občanského sdružení ROSA 1/2013 vydává pouze v elektronické podobě: ROSA – centrum pro týrané a osamělé ženy, březen 2013. Redakční rada: Mgr. Martina Hronová, Marie Vavroňová, Zdena Prokopová.

www.rosa-os.cz

www.stopnasili.cz